

hvem de ikke stolede, og som de formodede muligvis vilde misbruge sin Stilling. Jeg har i Valglovskommissionen nævnt, at jeg selv som Valgbestyrelsesformand i København en Gang for mange Aar siden har staaet overfor det Tilfælde at skulle i Henhold til den dagældende Valglov nægte en blind at faa en anden end en af Valgbestyrelsen udpeget Person med ind. Den vedkommende var fortvivlet til det yderste, vilde have sin Hustru med ind, kunde ikke forstaa, at hun ikke maatte gaa med ham ind, aabenbart frygtende, at de, som var kommet fra Københavns Kommunalbestyrelse og skulde ledsage ham ind, maaske vilde gøre noget, som var lige imod det, som det var hans Hensigt at foretage. Kun ved at prøve mig frem, saa vidt det var mig muligt i Overensstemmelse med Valglovens Forskrift angaaende Hemmeligheden, ved at fortælle ham, hvem det var, der skulde ledsage ham ind, og sige ham, hvad det var for en Personlighed, lykkedes det til sidst at overvinde hans uhyre Ængstelse for det, der skulde foregaa, hvorpaa han gik ind og stemte.

Derfor lagde vi, da vi reviderede Valgloven, megen Vægt paa, at gøre det muligt for den blinde at gaa fra Valgurnen tryk paa, at hans Stemmeseddel var udfyldt saaledes, som han ønskede det, thi 2 Øjne, som han stolede paa, hans Hustrus, havde set, at Krydset blev skrevet dér, hvor han ønskede det. Derfor mener jeg, at hvis dette havde været det foreliggende Grundlag for Valgklagen, maatte Ministeren, naar det stod paa 1 Stemme, og der var saadanne 1 og maaske 2 Tilfælde vedrørende blinde, have sagt: Dette Valg maa vi under Hensyn hertil lade gaa om. Vel kan man sige, at det jo ikke formelt har foreligget og heller ikke vel har dannet nogen afgørende Basis for Ministerens Afgørelse, men naar vi nu i Dag staar og taler om, hvorvidt Valget burde kasseres eller ikke, forekommer det mig, at vi ikke kan se bort fra denne Realitet i Sagen.

De forskellige Grunde, jeg her har fremført, er medvirkende til, at jeg ikke kan anbefale at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede Dagsorden. Jeg vil ogsaa tilraade ærede Medlemmer at overveje, om det, alt taget i Betragtning, er rigtigt, at det høje Ting paa et

Grundlag, som dog indeholder saa megen Usikkerhed, udsiger den kategoriske Paa-stand: Dette Valg burde ikke være kasseret. Og dernæst, for at drage Konsekvensen deraf, beder jeg ærede Medlemmer om at tænke sig, hvad der da vilde kunne komme til at foreligge for os senere hen. Nu er det Indenrigsministeren, vi har med at gøre, fordi det er ham, som er den højeste Instans i Afgørelsen af Valgklager vedrørende Byerne; men lad os tænke os, at et Amtsraad bliver ved en Valgklage sat til at afgøre, om et Sogneraad har handlet rigtigt med Hensyn til Bedømmelsen af et Valg, at Sogneraadet og Amtsraadet kommer i Strid med hinanden, og der sker noget, som Medlemmer her i Tinget ikke mener er rigtigt: vilde man saa sige, at det af Amtsraadet kasserede Valg burde ikke være kasseret? Der kunde være nøjagtig den samme Grund for os til at udtale os om dette Forhold som om det, der foreligger her i Dag, hvis det er Spørgsmaalet om Valgets Kassation, som er det afgørende — hvis det er noget andet, man vil, nemlig at være ubehagelig mod Indenrigsministeren, ja, saa vil det jo naturligvis ikke foreligge i Forholdet mellem Amtsraadet og Folketinget. Men saa burde Dagsordenen ogsaa have været anderledes formet, saa burde den have udtalt, at man mente, at Ministerens Behandling af hele denne Sag var utilfredsstillende. Det, som Forespørgernes Ordfører siger, er imidlertid, at han positivt ønsker, at Folketinget skal udtale, at Valget ikke burde være kasseret, og det mener jeg ikke, der er tilstrækkeligt Grundlag for os til at kunne sige med den Sikkerhed, hvormed Folketinget dog bør tale, naar det gaar til at fastslaa saadanne Ting.

Dernæst vil jeg gerne sige, at Dagsordenen ogsaa er utilfredsstillende, fordi det ikke er nok at sige, at Valget ikke burde være kasseret; thi hvis Folketinget virkelig vil gaa ind i den Praksis at udtale sig om, hvad der burde være sket i et saadant Tilfælde, saa maa det ogsaa tage Standpunkt til, hvad der burde finde Sted, hvis Valget ikke blev kasseret. Saa maa man vide, hvad der da skulde siges, og det maa man af Hensyn til den Uklarhed, der hersker med Hensyn til Valglovens §§ 30 og 31. Mener Folketinget, at man burde sige: Ministeren burde ikke have kasseret dette Valg, men